

YAKUP KADRİ KARAOSMANOĞLU
Sodom ve Gomora

Hâmit Matbaası, 1928 (1 baskı)
Bilgi Yayınevi, 1966, 1972 (2 baskı)
Birikim Yayınları, 1981 (1 baskı)

İletişim Yayınları 11 • Yakup Kadri Karaosmanoğlu Bütün Eserleri 11
ISBN-13: 978-975-470-049-7
© 1983 İletişim Yayıncılık A.Ş. (1. Basım)
1-34. BASKI 1983-2017, İstanbul
35. BASKI 2018, İstanbul

EDITÖR Bahriye Çeri

KAPAK Ümit Kıvanç

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Niyazi Nahit Tunerkan

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 22749

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31 Bağcılar 34218 İstanbul

Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 11935

Mahmutbey Mahallesi, Deve Kaldırım Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

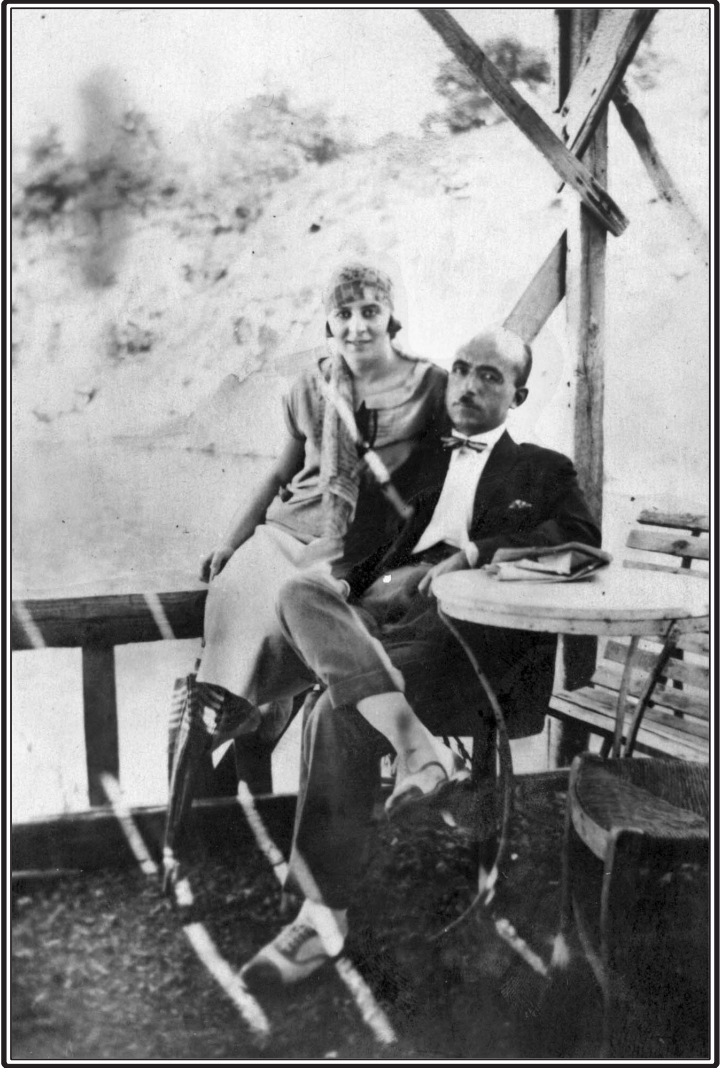
e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

YAKUP KADRI KARAOSMANOĞLU

Sodom ve Gomore

1920'li yılların sonu. Leman ve Yakup Kadri Karaosmanoğlu.

Sodom ve Gomore, Tevrat'tan aldığımız bilgiye göre Lût ve İbrahim devrinde, Filistin diyarının türlü ahlâk bozukluklarıyla Tanrı'nın gazabına uğramış iki büyük şehridir ve "Tekvin" in on sekizinci bölümünde onların bahsi şöyle geçer:

“Ve Rab, Sodom ve Gomore'nin feryadı çoğalıp onların günahı pek büyük olduğu için şimdi yere inip bana gelen feryada göre hareket edip etmediklerini göreyim, etmediler ise bileyim, dedi. O zaman İbrahim yaklaşp iyileri de kötülerle beraber helak edecek misin? Belki şehrin içinde elli altmış iyi kimse bulunur. İmdi elli altmış iyi için o mahalli affetmeyip de helak eder misin? Hâşâ ki sen iyi ile kötüyü bir arada öldüresin.”

İşte, İstanbul düşman işgali altında iken romanın yazarına böyle görünmüştü.

“Diyarınız harap olmuş ve şehirleriniz ateşe yanmıştır. Tarlalarınızı ecnebler önünüzde yiyorlar ve ecnebler tarafından harap edilmiş gibi viranedir ve Sahyon kızı bağda olan kulübe gibi, hıyar tarlasında bulunan hayme gibi, muhasaraya alınmış şehir gibi kalmıştır. Rabbülcünud bize cüz’i bir bakiye bırakmasaydı biz ‘Sodom’ gibi olur idik, ‘Gomore’ye benzer idik.”

Ahd-i Atik, Eş’ya 7, 8, 9

Captain Gerald Jackson Read bu alışık olmadığı öğle uykusundan epeyce geç uyandı; burada uyandı yerine ayıldı da diyebiliriz. Çünkü, Captain Gerald Jackson Read üç saat önce lüzumundan fazla zengin, ağır ve içkili bir yemekten sonradır ki kendini yatağa güç atmış ve sızıp kalmıştı.

Captain Gerald Jackson Read, gözlerini açınca ilk işi saatine bakmak oldu ve yatak örtülerinin altından kolunu dışarıya uzattı, zira yatarken saatini bileğinden çıkarmayı unutmuştu. Bu, uzun, yassı ve üzeri ince altın kafesli bir kol saati idi ve alacakaranlığın içinde kaçta geldiği görünmüyordu; bundan başka Captain Gerald Jackson Read’in gözleri de öğle yemeğinde içtiği Bourgogne ve Bordeaux şarapları

nın mahmurluğu ile iyice buğulaşmıştı. Gerinerek, esneyerek tembel tembel uzandı, başucundaki lambayı açtı ve koyu kırmızı bir aydınlıkta saatin beşi çeyrek geçtiğini gördü.

– Vay canına, geç kalmışım! diye söylendi.

Bu akşam bir Türk evine çaya davetli olduğunu unutmamıştı. Gerçi gitmese de olabilirdi. Fakat, davet sahibinin kızıyla aralarında henüz başlayan flörtün herhangi bir sebeple aksamasına Captain Gerald Jackson Read'in gönlü razı değildi.

İstanbul'a geldiği günden beri gerçi bir an flörtsüz kaldığı, bir an kadınlardan baş aldığı yoktu. Captain G.J. Read aşk ve sevdâ oyunlarından artık doymuştu. Bunlar yüzünden hükümetinin kendisine emanet ettiği mühim işleri bile görmeye vakti kalmıyordu. Kışlada talim esnasında olduğu gibi, bu sıkı yürüyüşün ortasında birdenbire durup arkasından koşan, etrafını saran bu aşk delisi kadınlar alayına “Rahat dur!.. Yerinde say!..” diye bağıracağı geliyordu. Fakat, kadın cinsi disiplin altına girer mi? Büyük Britanya askere alma bürolarının Hint Okyanusu adalarındaki balta girmemiş ormanlarından çırılçıplak toplayıp getirdiği ve Captain Gerald Jackson Read gibi pembe tenli, tüysüz zabitlerin kumandasına verdiği yabancı insanlar bile kolayca disiplin altına girer de bu memleketin kadınları girmez! Genç İngiliz zabiti bu hakikati pek güzel hissediyordu ve onun için şu acayip maceraya bir nihayet vermek hususunda lazım gelen azmi bir türlü gösteremiyordu. Hem hangi birine laf anlatacak? Etrafını saran bu sıkışık kuşatma kolu Büyük Britanya ordusundan daha karman çormandır. Bunun içinde yalnız Türk değil, Rum' u var, Ermeni'si var, Yahudi'si var; dulu, evlisi, genci, geçkini var; kumralı, esmeri, tombulu, narini var; bunun içinde Juliette gibi hassası, Ophelia gibi hayalperesti; bunun içinde Kleopatra gibi işvelisi, Katerina'dan ihtirashısı var. Zavallı Gerald Jackson Read bir eski Romalı sof-

rasına davet edilmiş gibi hangi yemekten yiyeceğini şaşırıp kalmıştı. Henüz otuzuna girmeden yavaş yavaş kanıksamış hovardalara mahsus bir vakitsiz bezginliğe düşüyordu. Gerçi Captain Gerald Jackson Read'in bu kadınlara kendisinden bir şey verdiği yoktu. Bu coşkun Bakkanal, içinde yalnız sevmek, aranmak, üzerine düşülmek, birçok rekabet ve paylaşma kavgalarının mevzuunu teşkil etmek ve hiçbir dakika kendi haline bırakılmamaktır ki onu yoruyor, sarsıyor, sinir sistemine bir tuhaf gerginlik veriyordu.

Yatağının içinde bir an daha gerindi, esnedi, sağdan sola, soldan sağa döndü. Tam bu sırada odanın kapısı hafif ve tereddütlü vuruşlarla çalınıyordu. Bu da kim? Ay, manikürcü kız!.. Captain G. Jackson Read bu kıza saat 5 için randevu verdiğini tamamiyle unutmuştu. Bir dakika düşündü; savsın mı, savmasın mı? Vücudunun daha o kadar yatakta kalmaya ihtiyacı vardı ki, hemen gelmesine karar verdi.

Bu, duru beyaz tenli ve kıpkızıl dudaklı bir körpe Rus kıızıydı. Utanarak şaşırarak birbirine dolaşan adımlarla Captain G. Jackson Read'in yatağına yaklaştı ve bir kumru ötüşünü andıran sesiyle sordu:

– Acaba pek mi erken geldim? Sizi rahatsız etmiş olmayayım, Captain?..

Captain Read, bir İngiliz lirası rengindeki saçlarını beyaz ve uzun parmaklarıyla tarıyor ve esnemelerine devam ediyordu. Neden sonra kıza hitap etmek lütfunda bulundu:

– Şu iskemleyi alın, yanıma yaklaşın ve hemen başlayın!..

Captain G.J. Read kızın acele etmesini istiyordu:

– Lazım gelir ki saat altıda burada her işim bitmiş ve giyinmiş olarak çıkıp gideyim, diyordu.

Rus kıızı, göz kapaklarının altından, koyu kırmızı aydınlığın içinde güzelliği insanlık ve tabiat dışı bir ifade alan delikanlıya bakıyordu.

Captain G. Jackson Read pijamasının düğmelerini ilikleme-

den yatmıştı: Onun içindir ki genç kızın dikkatini, en ziyade G. Read'in açık yakasından ileriye doğru uzanan çıplak, beyaz ve düzgün boynu çekiyordu. Bu boyun Rus kızının gözlerini, bakılması ayıp ve fakat cazibesine dayanılmaz şeyler gibi durmadan kendisine çekiyordu; öyle ki birkaç defa, elindeki törpü az kalsın G.J. Read'in tırnağından etine kayayazdı.

Kızcağız arada bir Captain G.J. Read'in başına da bakmaktan kendini alamıyordu. Bu baş hangi Apollon heykelinin gövdesinden alınıp bin özenle bu yontulmuş boynun üzerine konulmuştu? Eski Yunanlılar heykellerini boyarlar ve yıldızlarmış; bu da henüz boyanmış, henüz yıldızlanmış, henüz bir sanatkârın elinden çıkmış ve zamanın cefasını hiç görmemiş, bir sanat eserine, bir mermere benziyor.

Bu, kaç yaşında bir insanın kafasıdır? Bunun cinsiyeti nedir? Bu kadın mıdır, erkek midir? Hatta bu gerçek bir insan kafası mıdır? Rus kızı her bakışta şüpheden şüpheye düşüyordu?

Lakin Captain G. Jackson Read birdenbire gözlerini ona çevirip gözlerinin içine dikince zannetti ki bu, ne'î tükenmiş mitolojik bir hayvanın başıdır.

O hayvanlar ki aslında birer yaradılış garibesini olmakla beraber dayanılmaz bir surette cazibelidir. Nice Tanrıçalar kendilerini kâh denizlerde, kâh ormanlarda, kâh yalçın dağbaşlarında bunlara verdiler.

Gerçi Beyoğlu'nun bir berber dükkânının bu odaya bir manikür işi için gönderdiği zavallı Rus kızı o Tanrıçalardan biri değildi. Fakat şu dakikada Captain G. Jackson Read adını taşıyan ve ipekli yorganlar altında gevşeklik ve hararetle beyaz boynunu dışarıya doğru uzatan bu altın renkli, altın gözlü yılan isteseydi, kızcağız narin ve körpe vücudunu hiç düşünmeden ona teslim hazırdı.

Ne çare ki Captain G. Jackson Read'in canı bir şey istemiyordu. Onda, gerçekten avını yutup doymuş ve sıcakta çö-

reklenip uyumuş bir munis yılan hali vardı. Dişlerinin arasından acayip bir ıslık çalar gibi kıza sordu:

– Yüzüme öyle tuhaf tuhaf neden bakıyorsunuz?

Kızcağız başını önüne eğdi. Captain G. Jackson Read yapmacıklı bir hiddetle ilave etti:

– Size çabuk bitirmenizi söylemiştim, küçük!..

Captain G. Jackson Read bu acelesinde pek de samimi-yetsiz değildi. Öbür tarafta kara gözlü Ophelia'sının kendisini helecan ile beklediğinden emindi. Şimdiye kadar hiçbir şeyle harekete gelmeyen kalbi bu bekleyişi âdeta yakıcı buluyordu. Ve arada bir kendi kendisine: “Acaba âşık mı oluyorum, nedir?..” diyordu. Gerçekten bu Türk kıızıyla münasebetlerinde ta başından beri bir fevkaladelik vardı. Captain G. Jackson Read bu fevkaladeliğe şaşmıyordu. Zira bu kız İstanbul'da tanıdığı kadınların –mukayese edilmez bir surette– en zekisi, en bilgisi ve İngiliz terbiyesine, İngiliz kültürüne en ziyade yakın olanıydı.

Öyle ki, Captain G.J. Read bunun yanında bulunduğu zamanlar muhitini hiç yadırgamıyor, kendisini kendi memleketinde, kendi evinde, kendisine vaadedilmiş ve alınaya yazılmış bir hayat arkadaşıyla yaşamakta sanıyordu. Ya dansı, ya edebî sohbetleri!.. Ve bütün bunlarla beraber o egzotik, o acayip güzelliği! Teninin o eşsiz kadifelenmiş esmerliği! Ve siyah, derin bakışlı gözleri!

Captain G. Jackson Read pek o kadar muhayyele sahibi değildir. Flörtünü her hatırlayışında gözünün önünde canlandırabildiği güzellikler yalnız bundan ibaret kalıyor. Fakat bu kadarı bile onu tahrike kâfi gelmektedir.

Captain G. Jackson Read bu sefer sahici bir sinirlilikle:

– Daha bitmedi mi? Daha mı Madmazel? diye söylendi.

Bereket versin ki manikürcü kız Captain'in sonuncu parmağının üzerine en son tuşu vurmaktaydı; derin bir göğüs geçirerek: